

DIUMENGE XXXIII DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Salvador Plans, monjo de Montserrat
16 de novembre de 2008
Pr31, 10-13. 19-20. 30-31 / 1 Te 5, 1-6 / Mt 25, 14-30

Estimats germans:

Avui és el diumenge penúltim de durant l'any litúrgic. L'acabarem diumenge que ve amb la festa de Crist Rei. Els textos de la missa d'avui fan pensar sobre quin és el valor que tenen les nostres vides davant del nostre Pare del cel i, veure com Déu mateix les va dirigint. La primera lectura del llibre dels proverbis ens ajuda a entendre la sol·licitud que té Déu per nosaltres tot comparant-la amb la que té una dona assenyada que treballa amb les coses de casa seva amb tota generositat i amb tota dedicació i diligència possibles. Aquesta sol·licitud és la que ha tingut el Pare del cel quan ha enviat el seu Fill a salvar els homes. L'any litúrgic és la vida de Crist amb nosaltres. Tota la sol·licitud del Pare es canalitza en els sentiments de Crist Jesús.

En la 2ª lectura, en la carta als cristians de Tessalònica, Pau ens diu que el dia del Senyor, al final de la nostra vida, vindrà com un lladre, d'improvís. És una cosa vana fer càlculs sobre quan serà i com serà. Pau ens recorda aquest dia per que estiguem preparats. I estar preparats vol dir viure en els mateixos sentiments de Crist Jesús. Això significa viure en la llum que ens ha projectat el seu missatge.

En l'evangeli Mt., ens fa arribar a través d'una paràbola aquesta sol·licitud, El Pare ens ha confiat uns talents que hem de fer rendir. El Pare, de moment sembla que s'hagi eclipsat... però tornarà. És el temps del nostre treball.

Jesús veu el seu missatge, la seva pròpia persona, com l'obra definitiva del Pare del seu Pare. Aquesta obra, Mateu la comunica com un do que Jesús ens ha fet arribar i que hem de fer rendir. Aquests dons són la nostra oportunitat per entrar – ho hem vist aquests dies passats, a un banquet - i, avui ho veiem com un fruit, que anomena el goig del teu Senyor. De fet Jesús ho explica d'una manera molt positiva; de tres, dos treballen bé i ho fan segons la seva capacitat i Jesús els felicita. Jesús ens vol fer adonar de bon començament que la nostra felicitat definitiva depèn de la nostra administració actual. De com interpretem la seva missió, el seu missatge i la seva persona. D'aquí que el protagonista de les paràboles de Jesús sempre és el Pare del Cel. Nosaltres, per consegüent ens pertoca ocupar el lloc que ocupa Jesús. És a dir, viure en els seus mateixos sentiments. Jesús ens explica així com podem experimentar la nostra filiació divina. El goig del Senyor. En base als sentiments de Jesús, el Pare farà el judici definitiu.

Tan de bo puguem sentir aquestes paraules: *Vine a fruir del goig del teu Senyor*".